

prima instanță: Judecătoria Hîncești
Judecător: V. Suruceanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, A. Bostan, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cioinac Ion împotriva Grădiniții de copii „Garofița” din satul Mingir și Primăria satului Mingir, raionul Hîncești privind recalcularea și achitarea plăților salariale, sporului pentru condițiile de lucru vătămătoare, sporului pentru vechimea în muncă, indemnizația pentru concediu, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Cioinac Ion, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 12 ianuarie 2016, Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniții de copii „Garofița” din satul Mingir privind recalcularea și achitarea plăților salariale, sporului pentru condițiile de lucru vătămătoare, sporului pentru vechimea în muncă, indemnizația pentru concediu, încasarea penalității, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a fost angajat în calitate de al doilea electrician la Grădinița de Copii „Garofița” din satul Mingir, r-nul Hîncești, în baza contractului individual de muncă nr.11 din 01 iunie 2010. Astfel, s-au înțeles la un regim de muncă de 5 zile, de la ora 08:00 până la ora 17:00, iar la capitolul condițiile de retribuire a muncii, părțile au indicat - conform categoriei de salarizare și ajutor material pentru condițiile nocive de muncă.

Mai mult ca atât, conform ordinului nr.5 din 25 august 2012, emis de directorul Grădiniței de Copii „Garofița”, Bordianu Sofia, a fost aprobată fișa postului, prin care i s-a atribuit statut profesional de muncitor al clădirii care îndeplinește funcția de electrician, lemnar, deservește rețelele de alimentare cu apă și canalizare a instituției și lucrări de reparație a radiatorilor din sistema termică a instituției preșcolare.

Suplimentar pe lângă munca prestată în cadrul grădiniței, exercita și funcția de operator la sistemul de încălzire a clădirii. Așadar, deși exercita 5 funcții în cadrul grădiniței, printre care și funcții cu condiții grele și vătămătoare, nu beneficia de un salariu pentru cumularea de profesii, de sporuri sau de compensații prevăzute de lege.

Referitor la cele relatate, susține că statutul său de muncitor al clădirii nu corespunde legii, în special Nomenclatorului ocupațiilor din economia națională și Anexei nr.2 al Convenției Colective nr.2 din 12 ianuarie 2011, la nivel de ramură pe anul 2011-2015, unde ocupațiile - muncitor la rețelele alimentare cu apă și canalizare (cod 5320), lăcătuș-instalator tehnică sanitară (cod 7121), lăcătuș de deservire a rețelelor termice (cod 7233), operator în sala de cazane (cod 8163), sunt distincte și pot fi cumulate într-o ocupație. În acest sens, salariul său calculat de către pârât era numai pentru o funcție (muncitor al clădirii), dar nu pentru cumulul de profesii, pentru care angajatorul, conform răspunsului Inspecției Teritoriale în Muncă Cimișlia nr.289 din 21 octombrie 2014, urma să achite un spor în mărime de cel puțin 50 % din salariul tarifar al profesiei cumulate.

În aceeași ordine de idei, se arată că sporul de compensare minim pentru munca prestată în condiții nefavorabile, aprobat prin Anexa nr.2 al Hotărârii Guvernului nr.152 din 19 februarie 2004, constituie 100 lei lunar, iar în raport cu funcțiile exercitate de pârât acestuia urma să-i fie calculat un spor la salariu de funcție pentru condițiile grele de muncă sau vătămătoare de cel puțin 600 lei lunar.

La fel, conform contractului individual de muncă nr.11 din 01 iunie 2010 și fișa posturilor din 25 august 2012, pârâtul a stabilit pentru reclamant un concediu de odihnă anual de 28 de zile, fapt ce contravine art.121 alin.(1) Codul muncii, iar, conform capitolului II din Anexa nr.4 la Convenția Colectivă nr.2 din 12 ianuarie 2011, la nivel de ramură pentru anul 2011-2015, el beneficiază de un concediu suplimentar anual de 7 zile, însă, în perioada de valabilitate a convenției colective, el nu a utilizat cel puțin 35 de zile de concediu.

În concluzie, reclamantul subliniază că pârâtului nu i-a calculat și nu i-a achitat din 01 iunie 2012, sporul pentru vechimea în muncă în cuantum de 10 % din salariul funcției, ceea ce contravine art. 29 alin. (3) din Legea nr. 154 din 28 martie 2003.

Solicită Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, obligarea Grădiniții de copii „Garofița” din satul Mingir, raionul Hîncești să-i recalculeze și să-i achite toate plățile salariale pe perioada 01 iunie 2010 – 16 decembrie 2014, cât și sporurile pentru vechimea în muncă pentru condițiile de muncă grele sau vătămătoare, indemnizația pentru concediu, indemnizația pentru concediu nefolosit, penalitatea pentru neachitarea la timp a plăților salariale, prejudiciul moral în mărime de 3 salarii medii, precum și încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu examinarea litigiului dat. (vol. I; f. d. 4, verso)

În urma depunerii cererilor de mărire a cuantumului pretențiilor, reclamantul și-a menținut cerințele inițiale din cererea de chemare în judecată. (vol. I; f. d. 21 – 22; 105).

Astfel, potrivit ultimei cereri de concretizare (vol. I; f. d. 67), Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, a cerut încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” din satul Mingir, raionul Hîncești, prin intermediul bugetului satului

Mingir, raionul Hîncești din transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat pentru instituția preșcolară, în beneficiul său pentru perioada iunie 2010 - noiembrie 2015 suma de 135 181, 84 lei, formată din: sporul pentru condiții de lucru grele sau vătămătoare – 16 160 lei; sporul pentru vechimea în muncă – 5 845,20 lei; indemnizația pentru cumularea profesiilor – 35 920 lei; indemnizația pentru concediul nefolosit – 21 509,40 lei; salariul în sumă de 49 307,76 lei, din care urmează a fi reținute toate plățile obligatorii; sporul pentru complexitatea lucrărilor în sumă de 11 686,77 lei; penalitate pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 22229,11 lei și prejudiciul moral în limita a 3 salarii medii ce va constitui 11015,55 lei.

La 17 februarie 2016, Judecătoria Hîncești a introdus în calitate de copârât Primăria satului Mingir, r-nul Hîncești, ca urmare a admiterii demersului avocatului Victor Furnică în interesele lui Cioinac Ion și. (vol. I; f. d. 101)

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016, a fost respinsă acțiunea, în partea referitoare la recalcularea și achitarea plăților salariale, suportului pentru condițiile de lucru vătămătoare, sporului pentru vechimea în muncă, indemnizația pentru concediu și pentru concediu nefolosit, încasarea penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral pentru perioada 01 iunie 2010 – 12 ianuarie 2013, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La fel, au fost respinse și pretențiile privind recalcularea și achitarea plăților salariale, suportului pentru condițiile de lucru vătămătoare, sporului pentru vechimea în muncă, indemnizația pentru concediu și pentru concediu nefolosit, încasarea penalității de întârziere, prejudiciului moral pentru perioada 12 ianuarie 2013 – 02 februarie 2016 și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. (vol. II; f. d. 143; 147 – 156)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016. (vol. II; f. d. 186 – 197)

La adoptarea soluției, instanța de apel a stabilit că Cioinac Ion nu a sesizat instanța de judecată în termenul prevăzut de art. 355 alin. (1), lit. b) Codul muncii, ceea ce denotă că acțiunea privind încasarea plăților salariale pentru perioada de timp 01 iunie 2010 – 12 ianuarie 2013 este depusă cu omiterea termenului de prescripție. În același timp, a fost constatat că reclamantul/apelantul nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a anexat probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului în intervalul de timp prevăzut de lege. (vol. II, f. d. 193 – 194)

Cât privește pretențiile referitoare la încasarea plăților pentru perioada din 12 ianuarie 2013 – 02 februarie 2016, Colegiul judiciar a considerat că sunt nefondate și au fost respinse întemeiat de prima instanța. Astfel, instanțele au reținut că materialele cauzei confirmă că apelantului i-au fost achitate plățile pentru munca nocivă (vol. II; f. d. 99 – 105). La fel, s-a constatat că Cioinac Ion muncea doar atunci când era chemat, din care considerente în tabelul de pontaj era indicat 3,5 ore și conform timpului efectiv de muncă i se achita salariu, fiind respectat art. 95 alin. (1) Codul muncii.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că cerința privind achitarea sporului pentru vechimea în muncă urmează a fi respinsă, în baza pct.6 al Hotărârii Guvernului nr. 381 din 13 aprilie 2006, cu privire la condițiile de salarizare a personalului din unitățile bugetare. Mai mult ca atât, conform Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr.355-XVI din 23 decembrie 2005, Hotărârii Guvernului privind majorarea salariilor angajaților din sectorul bugetar nr. 14 din 04 ianuarie 2006, a fost adăugat un spor la salariu pentru vechime în muncă - începând cu 01 iulie 2007, cu excepția muncitorilor.

Totodată, s-a statuat că, prin cererea sa, apelantul nu a probat faptul că lucrările de operator și de electricitate le-a efectuat în afara programului de muncă, pentru a i se achita un spor la salariu pentru muncă suplimentară.

Conform art. 112 alin. (1) și 115 alin. (6) Codul muncii, a fost stabilit că apelantului i-a fost acordat concediu anual de odihnă în baza cererii scrise a acestuia, pentru care a primit, în baza ordinului nr.124 din 01 decembrie 2013, indemnizația de concediu în mărime de 2381,96 lei, (vol. I; f. d. 158) și în baza ordinului nr.05 din 05 ianuarie 2015, i-a fost achitat indemnizația de concediu în mărime de 2381,96 lei, (vol. I; f. d. 158), inclusiv și pentru munca nocivă.

În același context, Colegiul judiciar a precizat că pretenția privind repararea prejudiciului moral nu întrunește condițiile art. 329 alin. (1) Codul muncii, iar cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată nu corespunde art. 94 alin. (1) CPC.

La 12 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale pentru cunoștință în adresa participanților la proces. (vol. II; f. d. 31)

La 12 ianuarie 2017, Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, solicitând declararea admisibilă a cererii cu examinarea acestuia în ședință publică cu participarea părților. În același timp, a cerut casarea deciziei instanței de apel din 06 decembrie 2016 și hotărârii primei instanței din 28 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul afirmă că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, în special art. 95 alin. (1); 49 alin. (1) lit. 1); 68 alin. (1 – 2) din Codul muncii. Respectiv, pretinde că intimatul nu a prezentat un acord de modificare a clauzelor contractului individual de muncă, iar achitarea salariului pentru regimul de muncă de 3,5 ore, este unul arbitrar, unilateral și ilegal. Mai mult ca atât, în răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr 289 din 21 octombrie 2014 este expres indicat că timpul de muncă este de 8 ore și cuprinde orele 08:00 – 17:00, însă intimatul reflecta în actele sale doar 3,5 ore, prin ce a fost încălcat art. 10 alin. (2) lit. b) și art. 106 din Codul muncii.

Recurentul consideră că instanțele ierarhic inferioare au constatat că el mai făcea și alte lucrări, însă au apreciat că intimatul nu urmează să-i achite pentru aceste salariu. Astfel, sugerează că hotărârile contestate nu sunt întemeiate în fapt și drept, iar o asemenea motivare încălca un proces echitabil. În acest sens, salariul calculat și achitat de intimat se referă exclusiv pentru o funcție (muncitor al clădirii), dar nu pentru cumulul de profesii/funcții. Cerința sa este justificată prin prisma art. 156 alin. (1), (2) din Codul muncii.

În continuare, Cioinac Ion reamintește că, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1487 din 31 decembrie 2004, funcțiile exercitate de el se atribuie la cele grele și vătămătoare. Prin urmare, sporul de compensare minim pentru munca prestată în condiții nefavorabile, aprobat prin anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului nr. 152 din 19 februarie 2004, constituie 100 lei, iar în raport cu funcțiile sale era necesar să-i fi calculat un spor la salariul de funcție pentru condițiile grele de muncă. Cu toate acestea, a indicat că informațiile de evidență contabilă pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 31 noiembrie 2015, din care rezultă cu certitudine că au fost calculate anumite plăți cu titlu „nocive”, nu dovedesc achitarea propriu – zisă a acestor sume.

Totodată, recurentul subliniază că art. 29 alin. (1), (3) al Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 îi garantează un spor la salariul de funcție în mărime de 10 % din salariul de funcție, iar excepții de la această regulă nu există. Astfel, instanțele eronat au respins această pretenție. În aceeași ordine de idei, se arată că autoritățile judecătorești nu au constatat complexitatea lucrărilor efectuate de aceste și nu au aplicat anexa nr. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 381 din 13 aprilie 2006. Din acest considerent, intimatul era obligat să înmulțească coeficientul complexității lucrărilor executate cu salariul de bază.

În privința pretenției privind achitarea indemnizației pentru concediul nefolosit, recurentul precizează că deși angajatorul a emis ordinele referitoare la acordarea concediului, însă el nu le-a contrasemnat și nu a fost informat în ordinea art. 116 alin. (5) Codul muncii. De asemenea, nu au fost prezentate probe admisibile, din care să rezulte că a primit sume de bani cu indemnizație de concediu.

În final, recurentul pretinde că era îndreptățit să primească și penalitatea pentru neachitarea la timp a salariului conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, în mărime totală de 22 229,11 lei. Iar, prejudiciul moral urma a fi reparat în temeiul art. 90 alin. (3) al Codului muncii.

La 17 februarie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Grădiniții de copii „Garofița” din satul Mingir și Primăria satului Mingir, raionul Hîncești cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. Corespunzător, în cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. III; f. d. 30)

Până la data examinării pricinii, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat de Cioinac Ion.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 CPC, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de către Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, la 12 ianuarie 2017, este depus în termen.

Concomitent, materialele cauzei, atestă că recursul supus examinării nu a fost examinat anterior, iar, conform art. 430 CPC, a fost intentat de persoana îndreptățită

să-l declare, fiind împuternicit prin mandatul seria MA, nr. 0893347 din 18 decembrie 2015 (vol. I; f. d. 2)

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, pentru considerentele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Cioinac Ion nu a invocat în cererea de recurs nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă. Totodată, completul apreciază că prin reluarea criticilor deja cenzurate de instanța de apel, recurentul tinde să obțină o nouă verificare a susținerilor sale, cu toate că legea recunoaște doar dublul grad de jurisdicție și căile extraordinare de atac, iar nu și al treilea grad devolutiv asupra problemelor de fapt.

În plus, instanța de recurs reține că potrivit art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, precum și argumentul ilegalității deciziei atacate. Respectiv, deși recurentul a invocat că pretenția privind încasarea sporului la salariu pentru complexitatea lucrărilor efectuate nu a fost examinată de către instanța de apel, se observă că recurentul a generalizat că s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, fără a specifica norma legală materială sau procedurală. Totodată, nu a făcut referire nici la jurisprudența CtEDO relevantă speței. Astfel, instanța de recurs subliniază că, în lipsa indicării normei de drept procedural încălcate sau greșit aplicate de Curtea de Apel Chișinău, argumentul examinat mai sus nu se circumscrie ipotezei reglementate de art. 432 alin. (1) – (4) din CPC, fiind unul abstract și declarativ.

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale, constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Victor Furnică, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, pe baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) CPC și interpretarea acestuia de Curtea Supremă de Justiție, care este una suficient de clară și coerentă. (a se vedea, *mutatis*

mutandis, Affaire Trevisanato împotriva Italiei, ibidem, § 45 și „Levages Prestations Services împotriva Franței, § 42)

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

De altfel, având în vedere cele menționate în combinație cu dreptul la un recurs, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a precizat că aceste întrebări sunt în primul rând chestiuni de reglementare în drept intern și, este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip. (*a se vedea*, de exemplu Doorson împotriva Olanda, rapoarte de hotărâri și decizii 1996-II, 26 martie 1996, § 67 și *Kukkonen împotriva Finlandei (nr. 2)*, pct. 25,).

La acest capitol, instanța reține că recursul depus de Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Astfel, acesta nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică este lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din deciziile judecătorești contestate, fiind neglijate în mod clar exigențele art. 432 alin. (1) – (4) CPC. (*a se vedea, inter alia*, Valentin Gorizdra împotriva Republicii Moldova, nr. 53180/99 sau BURG și alții împotriva Franței (decembrie), CEDO 2003-II, nr. 34.763/02)

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite mai sus, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică nu ridică probleme de drept și urmează a fi considerat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cioinac Ion, prin intermediul avocatului Victor Furnică.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală